

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра кримінального права, процесу та криміналістики

СИЛАБУС

навчальної дисципліни

«СУЧАСНА КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ»

КОНТАКТНА ІНФОРМАЦІЯ ТА ТЕХНІЧНОЇ ДОПОМОГА

(включаючи електронну пошту, робочий час / місцезнаходження тощо).

Викладач (-і)	Дьоменко Сергій Васильович
Контактний тел.	+38(061)764-67-50 (внутр. 212)
E-mail:	zoman2017@ukr.net
Сторінка курсу на сайті підтримки навчальних програм КПУ	http://www.zhu.edu.ua/cpu_edu/course/view.php?id=1141
Консультації	Понеділок з 12-00 до 13.00; Вівторок, з 12-00 до 14-00 (ауд. 502-3п) корпус права КПУ Консультації off-line: шляхом повідомлення на сторінці навчальної дисципліни сайту підтримки навчальних програм КПУ http://www.zhu.edu.ua/cpu_edu/message або http://www.zhu.edu.ua/cpu_edu/mod/forum/post.php?forum=4244

АНОТАЦІЯ

Навчальна дисципліна «Сучасна кримінально-виконавча політика в Україні» відноситься до циклу професійної підготовки доктора філософії для аспірантів спеціальності 081 Право. Згідно з навчальним планом денної форми навчання вивчення дисципліни заплановано на 7 семестр (4 курс).

Курс передбачає ознайомлення з теоретичними та практичними проблемами застосування закону у сфері кримінально-виконавчої політики України.

Задекларованими формальними видами навчальних занять для майбутніх докторів філософії є лекції, семінарські заняття та консультації з використанням елементів інноваційних освітніх технологій.

Семінарські заняття передбачають: передбачають активізацію пізнавальної діяльності здобувачів сучасними методами викладання, зокрема набуття гнучкого мислення, відкритості до застосування фахових знань та компетентностей в широкому діапазоні можливих місць роботи.

Самостійна робота слухачів полягає в автономному засвоєнні навчального матеріалу у зручний час, вільний від обов'язкових навчальних занять, без обов'язкової участі викладача, а також у підготовці до практичних занять.

Консультації призначені для роз'яснення аспірантам теоретичних або практичних питань і відбуваються за згодою з викладачем в асинхронній або синхронній формі.

Засвоєння навчального матеріалу перевіряється за допомогою поточного контролю, який здійснюється на семінарських заняттях у формі усних відповідей, самостійних робіт та підсумкових тематичних робіт.

Підсумковий (семестровий) контроль після завершення 7 семестру здійснюється у формі заліку.

ФОРМАТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Всього кредитів	Всього годин	Аудиторних годин	У тому числі			Сам. робота
			Лекц.	Лабор.	Семін. (практ.)	
3	90	32	16	-	16	58

ОЗНАКИ ДИСЦИПЛІНИ

Навчальний рік	Курс (рік навчання)	Семестр	Цикл підготовки	Нормативна/вибіркова
2021/2022	4	7	професійна	вибіркова

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета навчальної дисципліни

Метою навчальної дисципліни «Сучасна кримінально-виконавча політика в Україні» є засвоєння основних теоретико-методологічних засад кримінально-виконавчої політики держави, а також механізму її формування та реалізації, факторів, що впливають на неї, сучасних тенденцій її розвитку, формування вміння правильно застосовувати отримані знання, здатності розв'язувати комплексні задачі та проблеми в сфері впровадження кримінально-виконавчої політики, здійснювати в цій галузі дослідницько-інноваційну діяльність, що передбачає глибоке осмислення наявних знань, створення нових цілісних знань, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, практичне впровадження отриманих результатів.

Завдання навчальної дисципліни

- засвоєння слухачами предмету, мети, основних завдань та принципів кримінально-виконавчої політики України;
- ознайомлення слухачів з основними методами кримінально-виконавчої політики;
- вивчення слухачами змісту джерел кримінально-виконавчої політики;
- ознайомлення слухачів із механізмом формування та реалізації кримінально-виконавчої політики України;
- опанування слухачами загальною методикою вирішення наукових та практичних проблем кримінально-виконавчої політики;
- розвиток у слухачів навичок самостійного аналізу і тлумачення кримінально-виконавчих норм;
- формування у слухачів навичок створення довгострокових планів розвитку кримінально-виконавчої системи.

У результаті вивчення дисципліни аспіранти повинні знати:

- поняття, предмет, методи, принципи, завдання кримінально-виконавчої політики України;
- основні положення Кримінально-виконавчого кодексу, його інститути, категорії та поняття;
- основні проблеми кримінально-виконавчої політики України;
- види основних засобів формування кримінально-виконавчої політики України на доктринальному (науковому), концептуальному та законодавчому рівнях

- основні положення концепції кримінально-виконавчої політики;
- види суб'єктів кримінально-виконавчої політики України та їх основні функції;
- види чинників, що впливають на тенденції розвитку кримінально-виконавчої політики,
- зміст сучасної стратегії реформування кримінально-виконавчої системи;

Після вивчення дисципліни аспіранти повинні вміти:

- аналізувати норми чинного кримінально-виконавчого законодавства та рішення Європейського Суду з прав людини;
- визначати основні напрями вдосконалення системи постпенітенціарного стимулювання соціальної активності колишніх засуджених;
- виявляти чинники, що впливають на тенденції розвитку кримінально-виконавчої політики, її стратегію та зміст;
- аналізувати тенденції юридичної практики застосування кримінально-виконавчих норм та оцінювати через призму принципів кримінально-виконавчої політики.

ЗАПЛАНОВАНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньо-професійної програми підготовки докторів філософії галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право вивчення дисципліни «Сучасна кримінально-виконавча політика в Україні» сприяє формуванню **компетентностей та програмних результатів навчання, а саме:**

Загальні компетентності:

ЗК 2. Здатність генерувати нові науково-теоретичні та практично спрямовані ідеї, шукати власні шляхи вирішення проблеми.

ЗК 3. Здатність генерувати нові науково-теоретичні та практично спрямовані ідеї, шукати власні шляхи вирішення проблеми.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності:

СК 3. Вміння аналізувати та самостійно визначати тенденції та закономірності розвитку правознавства та його окремих сфер.

СК 4. Здатність застосовувати міждисциплінарний підхід в оцінці правових явищ та правозастосовної діяльності.

СК 5. Вміння застосовувати основні складові верховенства права в наукових дослідженнях.

СК 6. Здатність визначати здобутки різних типів шкіл і напрямів праворозуміння та синтезувати і використовувати їх у власних наукових дослідженнях.

СК 7. Розуміння змісту методології сучасного правознавства; основних методологічних засобів пізнання державно-правових явищ; використання вмінь та навичок застосування одержаних знань в процесі пізнання державно-правових явищ, окремих галузях юридичних наук.

СК 8. Здатність збирати, аналізувати та систематизувати законодавство, що складає нормативну базу дисертації в галузі приватного і публічного права, кримінального, адміністративного та інших галузей права, виявляти його прогалини та суперечності, формулювати власну позицію, спрямовану на їх подолання.

СК 9. Вміння аналізувати особливості зв'язків між правом і державою в публічному та приватному праві, кримінальному, адміністративному та інших галузях права, виявляти протиріччя між ними, визначати форми взаємовпливу держави і права в досліджуваних правових сферах, явищах і процесах.

СК 12. Здатність вільно володіти сучасною юридичною термінологією, аргументувати положення та висновки, до яких здобувач дійшов у процесі здійснення наукового пошуку.

СК 14. Здатність до міждисциплінарної взаємодії та вміння співпрацювати в команді з представниками інших професійних галузей.

СК 16. Компетентність у інноваційних методах навчання і методик викладання фахових юридичних дисциплін.

Програмні результати навчання:

ПРН 2. Аналізувати і виявляти особливості правового пізнання порівняно з пізнанням в інших науках – природничих і соціальних, враховувати у власних дослідженнях особливості співвідношення істини і цінностей в правовому пізнанні.

ПРН 6. Вміння проводити критичний аналіз різних інформаційних джерел конкретних освітніх, наукових та професійних текстів (зокрема і іноземною мовою) в сфері обраної спеціальності, виявляти теоретичні та практичні проблеми, а також дискусійні питання в сфері конкретних освітніх, наукових та професійних текстів у сфері юридичних наук.

ПРН 7. Виявляти, ставити та вирішувати наукові задачі та проблеми, генерувати власні нові ідеї, приймати обґрунтовані рішення.

ПРН 8. Аналізувати особливості зв'язків між правом і державою в публічному та приватному праві, кримінальному, адміністративному та інших галузях права, виявляти протиріччя між ними, визначати форми взаємовпливу держави і права в досліджуваних правових сферах, явищах і процесах.

ПРН 9. Аналізувати та систематизувати здобутки різних типів шкіл і напрямів праворозуміння та синтезувати і використовувати їх у власних наукових дослідженнях.

ПРН 11. Знати та розуміти моделі правового розвитку, визначення тенденцій та пріоритетних напрямів розвитку галузі права, формулювання напрямів правової політики.

ПРН 12. Знати та розуміти методологічні засади функціонування механізму регулювання національної правової системи, методи, форми та інструменти реалізації регулювання національного права.

ПРН 13. Формулювати пропозиції, спрямовані на подолання недоліків і прогалин права на основі фахової експертизи законодавства.

ПРН 18. Вміння організувати творчу діяльність, роботу над статтями та доповідями, виконувати незалежні оригінальні і придатні для опублікування дослідження у галузі права, ретельно досліджувати та осмислювати різні відносини та взаємодії (технологічні, організаційні, правові та ін.) у межах юридичних наук, проводити дослідження щодо підвищення їх ефективності, організувати самоперевірку відповідності матеріалів дисертації встановленим вимогам.

ПЛАН КУРСУ

Назва змістових модулів та тем	Лекц.	Практ (сем.)	Завдання для самостійної роботи
Тема № 1. Поняття та правова природа кримінально-виконавчої політики України	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - співвідношення кримінально-виконавчої політики з кримінально-правовою, кримінально процесуальною та кримінологічною політикою держави; правова природа кримінально-виконавчої політики. 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 2. Мета, предмет (змістова наповненість) та методи кримінально-виконавчої політики	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - питання гуманізації виконання та відбування покарання. 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання

Назва змістових модулів та тем	Лекц.	Практ (сем.)	Завдання для самостійної роботи
			домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 3. Принципи кримінально-виконавчої політики	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - характеристика і співвідношення системи принципів кримінально-виконавчого права та принципів кримінально-виконавчого законодавства. 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 4. Джерела кримінально-виконавчої політики України	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - конституційно-правові норми як джерело кримінально-виконавчої політики Української держави. 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 5. Суб'єкти формування та реалізації кримінологічної політики України	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - громадськість, як активний учасник кримінально-виправних відносин. 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 6. Механізм формування та реалізації кримінально-виконавчої політики України	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - механізм реалізації кримінальної відповідальності. 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 7. Фактори, що впливають на формування та реалізацію кримінально-виконавчої політики України	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - культурні чинники які впливають на тенденції розвитку кримінально-виконавчої політики. 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 8. Сучасні тенденції розвитку кримінально-виконавчої політики	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - зарубіжний досвід формування та реалізації кримінально-виконавчої політики.

Назва змістових модулів та тем	Лекц.	Практ (сем.)	Завдання для самостійної роботи
України			3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Усього	16	16	

ФОРМИ КОНТРОЛЮ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

У процесі вивчення навчальної дисципліни «Сучасна кримінально-виконавча політика в Україні» використовуються наступні види контролю:

1. Поточний контроль – здійснюється протягом семестру шляхом опитування на семінарських (практичних) заняттях, перевірки виконання тестових та інших практичних завдань, виконання модульних контрольних робіт тощо. За змістом він включає перевірку ступеню засвоєння аспірантом навчального матеріалу, який охоплюється темою лекційного та семінарського заняття, уміння самостійно опрацювати навчально-методичну літературу, здатність осмислювати зміст теми, уміння публічно та письмово представити певний матеріал, а також виконання завдань самостійної роботи.

2. Підсумковий семестровий контроль – здійснюється у формі заліку (7 семестр) відповідно до графіку освітнього процесу шляхом визначення ступеню засвоєння аспірантом навчальної дисципліни за результатами виконання обов'язкових завдання поточного (модульного) контролю.

Підсумкова оцінка з дисципліни виставляється за 100-бальною шкалою згідно з «Положенням про організацію освітнього процесу в КПУ». Результати поточного контролю здобувачів вищої освіти є складовими елементами підсумкової оцінки з дисципліни.

Оцінка рівня роботи аспірантів під час навчальних занять та самостійної роботи здійснюється у межах 100 балів.

РОЗПОДІЛ БАЛІВ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО (СЕМЕСТРОВОГО) ОЦІНЮВАННЯ

Поточна аудиторна та самостійна робота								Сума
Модуль								
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	100
16	12	12	12	12	12	12	12	

Оцінювання знань здобувачів під час поточного контролю проводиться на підставі наступних критеріїв :

1) правильність відповідей (правильне, достатньо глибоке викладення понять, фактів і т.п.);

2) ступінь усвідомлення матеріалу і самостійність міркувань;

3) новизна навчальної інформації, рівень використання наукових і нормативних матеріалів;

4) знання та розуміння зв'язку і взаємозалежності досліджуваних явищ і процесів, закономірностей і правил;

5) вміння користуватися засвоєними теоретичними положеннями для правильного тлумачення конкретних фактів і явищ реальної дійсності, творчо застосовувати знання до неординарних ситуацій.

РОЗПОДІЛ БАЛІВ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО (СЕМЕСТРОВОГО) ОЦІНЮВАННЯ

Контрольний захід	Бали
Модуль №1	35
Вхідний контроль	10
Аудиторна робота	10
Практичне завдання	15
Модуль №2	35
Аудиторна робота	10
Практичне завдання	15
Контрольна робота	10
Залік	30
Разом	100

Шкала оцінювання: 100-бальна, національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
		Якісні критерії оцінювання	Екзамен/Залік
90-100	A	Здобувач виявляє творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання та продукувати нові ідеї. Без допомоги науково-педагогічних працівників знаходить і аналізує необхідну інформацію, вміє її використовувати для вирішення практичних завдань, в тому числі й у нестандартних ситуаціях, переконливо та авторитетно аргументує думки, демонструє необхідні ціннісні установки, способи мислення та здібності	Відмінно/ зараховано
82-89	B	Здобувач вільно володіє теоретичним матеріалом, демонструє здатність виконувати складні завдання в межах предметної галузі дисципліни з несуттєвими помилками, рефлексивно виправляючи їх. Виявляє помірну ініціативність та інноваційність, достатній ступінь самостійності під час обговорення та критичного аналізу навчального контенту, має сформовані ціннісні установки на його використання в подальшому у професійній діяльності та науковому дослідженні.	Добре/ зараховано
75-81	C	Здобувач добре володіє теоретичним матеріалом, демонструє здатність зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію за допомогою науково-педагогічних працівників, загалом самостійно застосовує теоретичний контент на практиці, контролює власну діяльність, виправляє помилки, з-поміж яких є суттєві. Здобувач добирає аргументи для підтвердження власних гіпотетичних думок, але робить це не завжди переконливо та авторитетно, що свідчить про відсутність особистої впевненості в їх істинності або проблемах в ціннісно-мотиваційній сфері	
67-74	D	Здобувач здатен відтворити значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, за допомогою викладача може аналізувати навчальний контент, виправляти помилки, з-поміж яких є значна кількість суттєвих. Здобувач рідко демонструє наявність власного бачення з питань, що відносяться до предметної області дисципліни, не виявляє авторитетності й інноваційності під час обговорення, має невисокий ступінь самостійності в прогнозах на способи вирішення типових завдань професійної діяльності. Взагалі здобувач характеризується неостаточним усвідомленням сенсу навчального матеріалу для себе як педагога, а також для його майбутніх потенційних клієнтів, врахування потреб яких забезпечується даною дисципліною.	Задовільно/ зараховано

60-66	Е	Здобувач володіє матеріалом на рівні, вищому за початковий, але значну частину його відтворює репродуктивно, без застосування переважаючої кількості власних ідей та експертних думок. Демонструє відсутність стійкої авторитетної інноваційної позиції, а висунуті аргументи не завжди є самостійними. Здобувач не завжди здатен вільно спілкуватися з питань, що стосуються сфери дисципліни з колегами або науковою спільнотою, має нечіткі ціннісні орієнтації, низький інтерес до використання отриманих знань під час подальшої професійно-педагогічної та наукової діяльності.	
35-59	FX	Здобувач володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу, демонструє низку авторитетності, відсутність інтересу до дисципліни та можливості використання її предметного змісту в своїй професійно-педагогічній та науково-педагогічній діяльності.	Незадовільно/ не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	Здобувач володіє матеріалом дисципліни лише на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів, демонструє відсутність зацікавленості у її вивченні або не усвідомлює її соціального та професійного значення	Незадовільно/ не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

ЛІТЕРАТУРА ДО ВСІХ ТЕМ КУРСУ

Нормативні акти

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. *Відомості і Верховної Ради України*. 1996. №30. Ст.141.
2. Кодекс законів про працю України: Закон України від 10.12.1971 р. № 322-VIII. *Відомості Верховної Ради УРСР*. 1971 .
3. Кримінально-виконавчий кодекс України : Закон України : від 11.06.2003 № 1129-IV. *Відомості і Верховної Ради України*. 2004. № 3-4. ст. 21.
4. Про Державну кримінально-виконавчу службу України : Закон України : від 23.06.2005 № 2713-IV. *Відомості і Верховної Ради України*. 2005. № 30. ст.409.
5. Про пробацію: Закон України від 05.02.2015 р. № 160-VIII. *Відомості і Верховної Ради*. 2015. № 13. ст.93.
6. Про прокуратуру : Закон України : від 14.10.2014 № 1697-18. *Відомості і Верховної Ради*. 2015. № 2-3. ст.12.
7. Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини : Закон України : від 28.12.1997 № 776/97-ВР. *Відомості і Верховної Ради України*. 1998. № 20. ст.99.
8. Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей : закон України : від 24.01.1995 № 20/95-вр. *Відомості і Верховної Ради України*.1995. № 6. ст. 35.
9. Європейська конвенція про запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижують гідність, поводженню чи покаранню 26. 11. 1987 р. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_068
10. Європейські пенітенціарні (в'язничні) правила 12.02.1987 р.

URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_032

11. Исправительно-трудовой кодекс РСФСР 1933 р.
URL: [https://ru.wikisource.org/wiki/Исправительно-Трудовой_Кодекс_РСФСР_\(1933\)](https://ru.wikisource.org/wiki/Исправительно-Трудовой_Кодекс_РСФСР_(1933))

12. Положення про спостережні комісії : затв. постановою Кабінету Міністрів України : від 01.04.2004 № 429. *Офіційний вісник України*. 2004. № 13. стаття 905.

13. Положення про піклувальні ради при спеціальних виховних установах : затв. постановою Кабінету Міністрів України : від 01.04.2004 № 429. *Офіційний вісник України*. 2004. № 13. стаття 905.

Книжкові видання

1. Автухов К. А. Кримінально-виконавче право: навч. посіб. (відповіді на екзаменаційні питання та питання до практичних занять) / за заг. ред. А. Х. Степанюка. Харків: Право, 2015. 160 с.

2. Батиргареева В. С. Засади кримінологічної політики боротьби з рецидивною злочинністю в Україні. Політика у сфері боротьби зі злочинністю України: теоретичні та прикладні проблеми: монографія / за заг. ред. проф. П. Л. Фріса та проф. В. Б. Харченка. Івано-Франківськ–Харків, 2016. С. 216–230.

3. Богатирьов І. Г. Кримінально-виконавче право України: підручник. Київ: Всеукраїнська асоціація видавців «Правова єдність», 2008. 352 с.

4. Державна політика: підручник / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України; ред. кол.: Ю. В. Ковбасюк (голова), К. О. Ващенко (заст. голови), Ю. П. Сурмін (заст. голови) [та ін.]. Київ: НАДУ, 2014. 448 с.

5. Кримінально-виконавче право України: навчальний посібник / за ред. Т. А. Денисової. Київ: Істина, 2008. 400 с.

6. Кримінально-виконавче право: підручник / В. В. Голіна, А. Х. Степанюк, О. В. Лисодед та ін.; за ред. В. В. Голіни і А. Х. Степанюка. Харків: Право, 2015. 392 с.

7. Кримінально-виконавче право України: підручник: у 2-х т. / А. А. Музика, В. Я. Конопельський, Є. О. Письменський та ін.; за заг. ред. д.ю.н., проф. Є. Ю. Бараша. Київ: Нац. акад. внутр. справ, ФОП Кандиба Т. П., 2018. Т. 1. 364 с.

8. Кримінально-виконавче право України (у схемах та таблицях): навч. посібник / за заг. ред. проф. В. І. Олефіра та проф. О. Г. Колба. Київ, 2016. 264 с.

Кримінально-виконавчий кодекс України: науково-практичний коментар / А. Х. Степанюк, І. С. Яковець; за заг. ред. А. Х. Степанюка. Харків: ТОВ «Одісей», 2005. 560 с.

9. Політика у сфері боротьби зі злочинністю України: теоретичні та прикладні проблеми : монограф. / за заг. ред. проф. П. Л. Фріса та проф. В. Б. Харченка. Івано-Франківськ ; Харків, 2016. 419 с.

10. Сучасна кримінально-виконавча політика України : монограф. / О. Г. Колб, В. П. Захаров, В. В. Кондратішина та ін. ; за заг. ред. О. Г. Колба. 2-ге вид., випр. і перероб. Луцьк: ПП В. П. Іванюк, 2008. 210 с.

11. Шкута О. О. Пенітенціарна система України: теоретико-прикладна модель : монограф. Херсон : Гельветика, 2016. 372 с.

12. Яцишин М. М. Історико-правові засади кримінально-виконавчої політики України: монографія. Луцьк: Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2010. 440 с.

ЛІТЕРАТУРА ДО ОКРЕМИХ ТЕМ КУРСУ

Література до теми 1:

1. Александров А. И. Уголовная политика и уголовный процесс в российской государственности: история, современность, перспективы, проблемы / под. ред. В. З. Лукашевича. Санкт-Петербург: Изд-во С.ПбГУ, 2003. 562 с.

2. Балобанова Д. О. Рівні кримінально-правової політики. *Соціальна функція кримінального права: проблеми наукового забезпечення, законотворення та правозастосування*: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 12–13 жовт. 2016 р.) / редкол.: В. Я. Тацій (голов. ред.), В. І. Борисов (заст. голов. ред.) та ін. Харків: Право, 2016. С. 153–156.

3. Борисов В. І., Фріс П. Л. Ефективність кримінально-правової політики. Політика у сфері

- боротьби зі злочинністю України: теоретичні та прикладні проблеми: монографія / за заг. ред. проф. П. Л. Фріса та проф. В. Б. Харченка. Івано-Франківськ–Харків, 2016. С. 69–83.
- Джу́жа О. М., Васи́левич В. В. Концептуальні засади співвідношення кримінальної, кримінально-правової та кримінологічної політики. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2014. № 4. С. 30–45.
 - Кернякевич-Танасійчук Ю. В. Щодо визначення поняття «кримінально-виконавча політика». *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Юриспруденція»*. 2015. № 18, Т. 2. С. 88–91.
 - Шмоткін О. В. Сутнісні елементи правової політики. *Правова політика України: концептуальні засади та механізми формування*: зб. матеріалів наук.-практ. конф. (Київ, 5 груд. 2012 р.) / за ред. О. М. Рудневої, д. ю. н., проф. Київ: НІСД, 2013. С. 62–64.
 - Яковець І. С. Теоретичні та прикладні засади оптимізації процесу виконання кримінальних покарань: монографія. Харків: Право, 2013. 392 с.
 - Яцишин М. М. Історико-правові засади кримінально-виконавчої політики України: монографія. Луцьк: Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2010. 440 с.
 - Яцишин М. М., Таргоній П. В. Взаємодія кримінально-виконавчого законодавства з нормативними актами інших галузей права у процесі виконання покарань і ресоціалізації. *Актуальні питання реформування правової системи України*: зб. наук. пр. за матеріалами VI Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Луцьк, 29–30 трав. 2009 р). Луцьк, 2009. С. 702–707.

Література до теми 2:

- Богатирьов І. Г., Галінський О. І. Теоретичні та практичні питання кримінально-виконавчої політики у сфері виконання покарань. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2009. № 4 (46). С. 129–136.
- Богатирьов І. Г. Кримінально-виконавче право України: підручник. Київ: Всеукраїнська асоціація видавців «Правова єдність», 2008. 352 с.
- Глибін С. М. Кримінально-виконавча політика у сфері виконання покарань. *Кримінально-виконавча політика України та Європейського Союзу: розвиток та інтеграція*: зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 27 листоп. 2015 р.). Київ: Ін-т крим.-викон. служби, 2015. С. 126–128.
- Гончар Т. О. Поняття та основні етапи формування кримінальної політики: теоретичний аспект. *Правова держава*. 2009. № 11. С. 93–96.
- Кутєпов М. Ю. Щодо визначення кола завдань кримінально-виконавчої політики України. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2014. № 6. С. 158–160.

Література до теми 3:

- Гребеньков Г., Палій М., Назимко Є. Пенальний вимір правової політики держави у сфері протидії злочинності. *Вісник Академії адвокатури України*. 2010. № 1 (17). С. 68–73.
- Кутєпов М. Ю. Щодо принципів кримінально-виконавчої політики України. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки*. Випуск 6–1, том 3. Херсон, 2014. С. 144–147.
- Михалко І. С. Забезпечення принципу раціонального застосування примусових заходів і стимулювання правослухняної поведінки засуджених: монографія. Харків: Право, 2013. 200 с.
- Михалко І. С. Поняття принципів політики у сфері виконання кримінальних покарань. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2014. № 9–2. Том 2. С. 71–72.

Література до теми 4:

- Автухов К. А. Відомчі нормативно-правові акти у процесі реформування правового регулювання діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України. *Питання боротьби зі злочинністю: збірник наукових праць*. 2014. Випуск 27. С. 174–181.

2. Василюк І. М. Позиція міжнародних стандартів щодо права засуджених до позбавлення волі на гуманне ставлення та повагу їх людської гідності. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2016. Випуск 5 (14). С. 95–99.
3. Гончаров В. Ще раз про юридичну природу рішень Конституційного Суду України. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2013. № 2 (73). С. 126–132.
4. Кернякевич-Танасійчук Ю. В. Акти органів судової влади в системі джерел кримінально-виконавчої політики України. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2018. № 1. С. 206–208.
5. Кондратішина В. В. Щодо змісту деяких сучасних джерел кримінально-виконавчої політики України. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2013. № 3. С. 165–169.

Література до теми 5:

1. Анпілогов О. В., Кутєпов Ю. В., Яковець І. С., Автухов К. А. Загальні засади діяльності спостережних комісій: наук.-практ. посіб. / за заг. ред. А. Х. Степанюка. Харків: Право, 2014. 284 с.
2. Василевич В., Ліховицький Я. Персонал органів та установ виконання покарань як об'єкт кримінально-виконавчої діяльності та наукових досліджень. *Історико-правовий часопис*. 2017. № 1 (9). С. 92–98.
3. Гречанюк С. К. Організація взаємодії органів та установ державної кримінально-виконавчої служби України з неурядовими інституціями. *Держава і право*. 2011. Вип. 51. С. 523–528.
4. Яцишин М. М. Спостережні комісії як вияв форм народовладдя та представницької демократії у кримінально-виконавчому процесі України. *Форум права*. 2009. № 3. С. 728–737.
5. Яцишин М. М., Андрущак О. М. Взаємодія органів й установ виконання покарань з державними органами та громадськими організаціями. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*: наук. журн. Київ, 2011. С. 92–100.

Література до теми 6:

1. Ефективність механізму реалізації кримінально-виконавчої політики України (передумови, структура, удосконалення) : монограф. / С. В. Лосич, Є. С. Назимко, Т. І. Пономарьова ; Донец. юрид. ін-т МВС України. – Харків : НікаНова, 2015. – 200 с.
2. Кутєпов М. Ю. Кримінологічні засади формування кримінально-виконавчої політики України на сучасному етапі: дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2015. 203 с.
3. Огородник Є. І. Механізм реалізації кримінально-виконавчої політики України та її реформування на сучасному етапі: дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2017. 215 с.
4. Яковець І. С. Теоретичні та прикладні засади оптимізації процесу виконання кримінальних покарань: монографія. Харків: Право, 2013. 392 с.
5. Яковець І. С. Поняття, основні етапи та закономірності оптимізації процесу виконання кримінальних покарань в Україні. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2013. № 4. С. 66–70.

Література до теми 7:

1. Грушин Ф. В. Механизм влияния системы факторов на уголовно-исполнительную политику и уголовно-исполнительное законодательство. *Вестник Поволжского института управления*. 2016. № 5 (56). С. 54–60.
2. Грушин Ф. В. Уголовно-исполнительная наука как фактор развития уголовно-исполнительной политики и законодательства. *Вестник Томского государственного университета*. 2017. № 415. С. 169–174.
3. Муравйов К. В. Адміністративно-правове забезпечення реалізації державної політики у сфері виконання кримінальних покарань: дис. ... д-ра юрид. наук. Київ, 2017. 440 с.
4. Яковець І., Автухов К., Таволжанський О. Виправлення засуджених через застосування

кримінальних покарань: реалії та перспективи. Правовий вплив на неправомірну поведінку: актуальні грані: монографія / за ред. проф. О. В. Козаченка, проф. Є. Л. Стрельцова. Миколаїв: Іліон, 2016. С. 126–162.

Література до теми 8:

1. Богатирьова О. І. Пробація як пріоритетний напрямок розвитку кримінально-виконавчої політики України. *Юридичний вісник «Повітряне і космічне право»*. 2012. № 3 (24). С. 110–113.
2. Багреева Е. Г. Пенитенциарная система Финляндии. *Преступление и наказание*. 1995. №8. С. 31–34.
3. Денисова Т. А. Реформування кримінально-виконавчої системи: прорахунки і перспективи. *Кримінально-виконавча політика України та Європейського Союзу: розвиток та інтеграція*: зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 27 листоп. 2015 р.) Київ: Ін-т крим.-викон. служби, 2015. С.43–45.
4. Калашник Н. С. Досвід підготовки пенітенціарного персоналу Норвегії та Нідерландів. *Кримінально-виконавча політика України та Європейського Союзу: розвиток та інтеграція*: зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 27 листоп. 2015 р.) Київ: Ін-т крим.-викон. служби, 2015. С. 585–587.
5. Кутєпов М. Ю. Оптимізація кримінально-виконавчої політики України. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2017. № 2. С. 131–134.
6. Пузирьов М. С. Трансформація установ виконання покарань України з урахуванням позитивного зарубіжного досвіду. *Вісник асоціації кримінального права України*. 2017. № 1(8). С. 213–224.
7. Ягунов Д. В. Пенітенціарна система України: історичний розвиток, сучасні проблеми та перспективи реформування: монографія / Д. В. Ягунов; Державна пенітенціарна служба України. 4-те вид., перероб. та доп. Одеса: Фенікс, 2011. 446 с.
8. Ярмиш О. Проблеми підвищення ефективності правової політики в Україні. *Правова політика в Україні: питання теорії та практики*: збірник матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 24 жовтня 2014 року): в 2 т. Київ: Національна академія прокуратури України, 2014. Т. 1. С. 34–35.